

Embeds- og Bestillingsmænd, efter at de fleste af Statens andre Embeds- og Bestillingsmænd forlængst havde faaet deres Lønningsforhold ordnet paa en til Tidens Krav svarende Maade, og at det den Gang var den almindelige Mening, at den nye Lønningslov vilde være gennemført til April 1909. Men denne Forventning kuldkaستes fuldstændig, og da Embeds- og Bestillingsmændene ved Statens højeste Læreanstalter paa ny mente at have grundet Haab om, at de antikverede Lønningsforhold, under hvilke de stadig arbejdede, maatte blive forbedret ved nye Lønningslove, antog Rigsdagens Krav om at faa forskellige Forhold ved Universitetet underkastet en grundig Revision fastere Form, og der blev i den Anledning af Kultusministeriet nedsat en Kommission til disse Forholds Undersøgelse, hvilket for Andragerne betød en ny Udsættelse af Lønningsforbedringen. Ganske vist søgte Regeringen samtidig at bøde herpaa ved midlertidige Lønforhøjelser, der vel hjalp paa enkelte Poster, for andre derimod kun kunde lindre Tilstanden ubetydeligt og for ikke faa slet ingen Betydning fik, men kun bragte nye Skuffelser. Paa samme Tid blev det dog ved Drøftelsen af Universitetsforholdene i Rigsdagen fra alle Sider erkendt, at Lønningsforholdene ikke svarede til, hvad Staten burde yde for Arbejde i den højeste Undervisnings Tjeneste, og ligeledes blev det af den daværende Kultusminister ved de midlertidige Lønningsloves Forelæggelse betonet, at den endelige Lønningsforbedring skulde komme, naar Universitetsforholdenes Ordning var blevet fastslaaet, hvortil der antagelig vilde medgaa 2 Aar. Nu har Universitetskommissionen endt sit Arbejde og under 23. Oktober 1913 afgivet sin Betænkning, der bl. a. indeholder „Forslag til Lov om de Universitet og Kommunitet vedkommende Lønningsforhold“, men det forlyder, at der foreløbig alligevel intet skal gøres for Lønningslovene, i hvilken Anledning Andragerne har følt sig alvorlig foruroligede og har henvendt sig saavel til Landbrugsministeriet som til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om, at der snarest maa blive budt dem Lønninger, der svarer til det Arbejde, de præsterer, og som er indrettede efter de dyre Tider, til hvilke vi efterhaanden er kommet.

Paa Andragendet til Landbrugsministeriet foreligger der ikke Svar.

Udvalget gør ikke Indstilling.

5. Fra *Medlemmer af Foreningen for pensionerede Lærere og Lærerinder* om en Forandring af en dem vedrørende Anmærkning paa Finansloven. (Indbragt den 17. Oktober 1914 af Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds, *K. M. Klausen*).

Det vakte for et Par Aar siden stor Glæde blandt Andragerne, da der paa Finanslovforslaget for 1913—14 var optaget og senere blev vedtaget en Anmærkning om, at pensionerede Lærere og Lærerinder, der var gaaet af før 1906, kunde, ved at søge Amtsskoleraadene derom, faa en Forhøjelse af deres Pension. Ikke faa af de gamle pensionerede Lærere og Lærerinder blev derved hjulpet, men uheldigvis er det blevet overladt til Skoleraadene at træffe Bestemmelse om, hvem der skal have Forhøjelse af Pension, og om, hvor meget der i det enkelte Tilfælde skal ydes, og derved er Afgørelserne i de forskellige Amter faldet meget uens, og adskillige har endog slet intet faaet. Man ønsker derfor, at Anmærkningen paa Finansloven maa blive omformet saaledes, at det bliver en Ret for enhver før 1906 afgang Lærer og Lærerinde at faa sin Pension forhøjet, og de paagældende har til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet indgivet Andragende om, at det vil foreslaa en saadan Forandring.

Det vedføjes paa det til Folketinget indgivne Andragende som et Forlydende, at Andragendet til Kultusministeriet af dette er blevet „henlagt“.

Udvalget gør ikke Indstilling.